

SUDSKA KRONIKA: SLUCAJ ORIC

Author: IWPR

Pise: Merdijana Sadovic iz Haga (TU Br 403, 22-apr-05)

Radio-amater Ibrahim Becirovic, kome je prethodno upucen obavezujuci nalog, izveden je da svjedoci kako bi potvrdio autenticnost izvjestaja koje je bosanskim medijima tokom 1992. i 1993. slao o napadima muslimanskih snaga na srpska sela u srebrenickoj enklavi.

U optuznici se navodi da je, kao najvisi vojni starjesina u enklavi, Oric odgovoran za unistavanje i pljacku tih sela, kao i za mucenje i ubijanje srpskih zatvorenika u Srebrenici.

Tuzioci se izgleda nadaju da ce iskazi svjedoka pokazati da je Oric osim toga bio u prilici o zlocinima koje su pocinili njegovi ljudi izvijestiti svoje pretpostavljene, ali da to nikada nije ucinio.

Oric se za doticne zlocine prvenstveno tereti kao netko tko ih nije sprijecio, niti poduzeo odgovarajuce mjere za naknadno kaznjavanje pocinilaca.

Medjutim, ispostavilo se da se Becirovicevo svjedocenje vise ticalo kljucnog pitanja Oriceve pozicije u srebrenickoj vojnoj hijerarhiji, pri cemu je svjedok uporno tvrdio da prava zapovjedna struktura fakticki nije ni postojala.

Usprkos tome sto je svjedocio nevoljko, Becirovic je djelovao prilicno stalozeno dok je govorio o svom poslu radio-operatera pri srebrenickom ratnom predsjednistvu, koje je u to vrijeme predstavljalo najvisi organ civilne vlasti.

Njegova se duznost, kako je rekao, sastojala u tome da iz srebrenickog predsjednistva prosljedjuje poruke – ukljucujuci zahtjeve za slanje hrane i lijekova – bosanskoj vladi, Visokom komesarijatu za izbjeglice Ujedinjenih naroda, vojnom zapovjednistvu UN-a za Bosnu, pa cak i Vijecu sigurnosti.

Takodjer je posredovao u uspostavljanju kontakata izmedju Srebrenicana i njihovih rodjaka koji su uspjeli napustiti enklavu. Napokon, Becirovic je u Sarajevo slao izvjestaje o muslimanskim napadima na okolna srpska sela, koji su potom objavljivani u lokalnim medijima.

Nakon sto je svjedok potvrdio da ih je osobno poslao, tuziteljica Dzoan Ricardson (Joanne Richardson) veliki je broj podataka iz tih izvjestaja uvrstila medju dokaze.

Svjedok je potvrdio i da su izvjestaji obicno bili publicirani u neizmijenjenom obliku.

Pravdajuci spomenute napade kao “jedini nacin da ljudi iz Srebrenice dodju do hrane i oruzja koji su im bili ocajnicki potrebni”, Becirovic je izjavio da je podatke o njima prikupljao odlazenjem u bolnice, gdje je razgovarao s onima koji su u tim akcijama bili ranjeni.

Tuzioci su svjedoka pitali je li ikada prosljedjivao poruke lokalnih vojnih snaga.

Prethodni je svjedok optuzbe – tuzlanski sudac Izo Tankic – proslog mjeseca sucima rekao da se srebrenicki javni tuzilac povremeno koristio radio-vezom kako bi tuzlanske duznosnike obavijestio o teskim zlocinima koji su se dogodili u enklavi. Ali je, istovremeno, napomenuo i da ne raspolaze nijednim takvim izvjestajem.

Medjutim, kada su tuzioci Becirovica upitali za eventualne kontakte s vojnim zapovjednicima u Srebrenici, svjedocenje je poprimilo sasvim drugaciji i unekoliko nezeleni tok.

“U to vrijeme nisam mislio da postoje osobe koje bi se mogle nazvati zapovjednicima”, rekao je Becirovic.

“Po mom misljenju, postojale su samo neorganizirane naoruzane grupe koje su okupljale izvjesne ljude iz pojedinih lokalnih komuna.”

Tuzioci tvrde da je Oric za zapovjednika postavljen na sastanku odrzanom u svibnju/maju 1992., kada je imenovan za nacelnika lokalne Teritorijalne obrane (TO).

S druge strane, Becirovicevo je svjedocenje potvrdilo ranije iskaze trojice kljucnih muslimanskih svjedoka, koji su tvrdili da srebrenicke vojne snage u to vrijeme nisu bile nista drugo do “ad hoc” grupe okupljene oko pojedinih zapovjednika, te da Oric nad njima zapravo nije imao nikakvu kontrolu.

U pokusaju ilustriranja tadasnjih vojnih prilika u Srebrenici, Becirovic se osvrnuo i na ponasanje jednog od lokalnih zapovjednika – Hakije Meholfjica, koji je nedavno i sam posvjedocio da Orica nikada nije smatrao za svog pretpostavljenog.

“Hakija je svoje ljude prema vlastitom nahodjenju slao kao ispomoc ostalim jedinicama”, potvrdio je Becirovic.

“Isto je vazilo i za sve druge lokalne zapovjednike – nitko nije bio obavezan odlaziti i pomagati. Zato i tvrdim da [TO] nije predstavljala organiziranu strukturu koja bi mogla obavljati koordinaciju aktivnosti svih naoruzanih grupa u Srebrenici.”

Mada je priznao da je cuo za spomenuti svibanjski/majski sastanak, Becirovic je napomenuo da odluka o tome da se sve naoruzane grupe stave pod Oricevo zapovjednistvo u sustini nikada nije stupila na snagu.

Buduci da ni poslije puna dva dana ispitivanja nije bilo ni nagovjestaja da se ovo svjedocenje blizi kraju, predsjedavajući sudac Karmel Agijus (Carmel Agius) nije djelovao nimalo impresionirano, zbog cega se Ricardsonovoj obratio sljedecim rijecima: “Vec dva dana se pitam: sto pokusavate dokazetati svjedocenjem ovog gospodina?”

Ricardsonova je obecala da ce “ponovo razmotriti” popis pitanja, te da ce ga “pokusati sazeti”.

Becirovicevo ce svjedocenje biti nastavljeno iduceg tjedna.

Merdijana Sadovic izvjestava za IWPR iz Haga.

Location: [Bosnia and Herzegovina](#)

Topic: Courtside

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/sudska-kronika-slucaj-oric-11>